

ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΗΣ ΓΗΣ ΥΨΗΛΗΣ ΠΑΡΑΓΩΓΙΚΟΤΗΤΑΣ ΚΑΙ ΑΔΕΙΟΔΟΤΗΣΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΩΝ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΝ (Μάιος 2009)

Συγγραφέας: ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

I

Με αιτήσεις της προς την Περιφέρεια Πελοποννήσου και τη Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση Αργολίδας η εταιρεία «..... Α.Β.Ε.» ζητά την έκδοση των προβλεπόμενων στον νόμο αδειών για τη μετεγκατάσταση βιομηχανικής μονάδας παραγωγής πυρηνέλαιου δυναμικότητας 840 τόνων ανά ημέρα, από τη θέση «.....» Ναυπλίου στη θέση «.....» του Δήμου ... Αργολίδας. Στη συνέχεια, η εταιρεία κατέθεσε την από Ιουλίου 2008 τεχνική έκθεση για την προκαταρκτική περιβαλλοντική εκτίμηση και αξιολόγηση της ανωτέρω εγκατάστασης. Με το πρακτικό η Νομαρχιακή Επιτροπή Χωροταξίας και Περιβάλλοντος Αργολίδας γνωμοδότησε θετικά για την ανωτέρω εγκατάσταση. Συγκεκριμένα, κατά τη γνώμη της εν λόγω Υπηρεσίας, *«η εγκατάσταση της υπόψη μονάδος, σύμφωνα με τα διαλαμβανόμενα στην προμελέτη περιβαλλοντικών επιπτώσεων, δεν θα έχει δυσμενείς επιπτώσεις στον πρωτογενή τομέα, ήτοι στη γεωργία, κτηνοτροφία και δάση»*. Εξάλλου, με την από 15.10.2008 απόφασή της, η Διεύθυνση Βιομηχανίας και Ορυκτού Πλούτου της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης Αργολίδας γνωμοδοτεί επίσης θετικά για την ανωτέρω εγκατάσταση.

II

Για την ανωτέρω εγκατάσταση τέθηκαν υπόψη μας από συλλόγους και κατοίκους γειτονικών οικισμών, καθώς και ιδιοκτήτες εκτάσεων που βρίσκονται στην ευρύτερη περιοχή όπου πρόκειται να λειτουργήσει, σειρά στοιχείων και εγγράφων.

Ενόψει τούτων, μας τέθηκε το ερώτημα εάν η εν λόγω μονάδα πυρηνελαιουργείου μπορεί να αδειοδοτηθεί νομίμως στη συγκεκριμένη έκταση. Επί του ερωτήματος αυτού δέον να παρατηρηθούν τα εξής:

III

Σημειώνεται εν πρώτοις ότι η επίμαχη εγκατάσταση εντάσσεται στην κατηγορία της μεσαίας, ενδεχομένως, δε και υψηλής οχλήσεως, ενόψει ιδίως της μεγάλης, κατά τα ανωτέρω, δυναμικότητάς της. Τα ζητήματα που αφορούν την εγκατάσταση και τη λειτουργία της υπόψη μονάδας ρυθμίζονται από τις διατάξεις του ν. 3325/2005 («Ίδρυση και λειτουργία βιομηχανικών και βιοτεχνικών εγκαταστάσεων»). Ειδικότερα, σχετικά με την εγκατάσταση των επιχειρήσεων αυτών ορίζεται με το άρθρο 4: *«Για την εγκατάσταση ή την επέκταση ή τον εκσυγχρονισμό των δραστηριοτήτων του παρόντος νόμου απαιτείται, με την επιφύλαξη του άρθρου 5, άδεια εγκατάστασης... Οι αποφάσεις με τις οποίες χορηγούνται οι άδειες εγκατάστασης μπορούν να περιέχουν όρους ή και περιορισμούς και να επιβάλλουν στο φορέα την εκτέλεση ειδικών έργων, όπου απαιτείται, για την επίτευξη, στο μέγιστο δυνατό βαθμό, του συγκερασμού της παραγωγικής δραστηριότητας με την προστασία του περιβάλλοντος, των περιοίκων και των εργαζομένων σύμφωνα και με τις υποδείξεις και εγκρίσεις των συναρμόδιων υπηρεσιών κατά τις οικείες διατάξεις. Οι φορείς των εγκαταστάσεων υποχρεούνται να τηρούν απαρέγκλιτα τους πιο πάνω όρους και περιορισμούς... Η άδεια εγκατάστασης ισχύει για τρία χρόνια και μπορεί να παραταθεί μέχρι τη συμπλήρωση μίας εξαετίας»*. Ακόμη, με το άρθρο 6 προβλέπεται: *«Από τη δημοσίευση του παρόντος νόμου απαγορεύεται η εγκατάσταση δραστηριοτήτων που διέπονται από αυτόν σε περιοχές όπου, σύμφωνα με τις διατάξεις της πολεοδομικής νομοθεσίας, έχει καθορισθεί χρήση γης μη συμβατή με τη συγκεκριμένη δραστηριότητα... Για τη χορήγηση άδειας εγκατάστασης για δραστηριότητες που υπάγονται στον παρόντα νόμο σε περιοχές, όπου δεν έχει καθορισθεί από τις πολεοδομικές διατάξεις συγκεκριμένη χρήση γης ή σε περιοχές, όπου η συγκεκριμένη δραστηριότητα είναι συμβατή με τις χρήσεις που υπάρχουν, πρέπει να λαμβάνονται υπόψη: αα) Οι διατάξεις του Ν. 1650/1986 όπως ισχύει, καθώς*

και τυχόν περιορισμοί που ισχύουν με βάση κείμενες διατάξεις για την προστασία του περιβάλλοντος...».

Η αδειοδότηση των συγκεκριμένων εγκαταστάσεων, όπως η επίμαχη, πρέπει, εξάλλου, να υπόκειται σε συγκεκριμένο χωροταξικό πλαίσιο και να εναρμονίζεται με τον ισχύοντα κάθε φορά χωροταξικό σχεδιασμό. Εξάλλου, όπως έχει κριθεί από το ανώτατο διοικητικό δικαστήριο της χώρας: «Η εγκατάσταση βιομηχανικής ή βιοτεχνικής επιχειρήσεως είναι επιτρεπτή μόνο σε ειδικώς εκ των προτέρων καθορισμένες περιοχές και όχι σε όσες περιοχές απλώς και μόνο δεν απαγορεύεται ρητά η συγκεκριμένη χρήση. Ειδικότερα, η εγκατάσταση αυτή, που από τη φύση της επάγεται οχλήσεις και για τις οικιστικές περιοχές και για το περιβάλλον, είναι επιτρεπτή, ενόψει των ορισμών των άρθρων 24 παρ. 2 και 106 παρ. 1 του Συντάγματος, μόνο σε περιοχές που εκ των προτέρων και με βάση νόμιμα κριτήρια έχουν καθορισθεί ως περιοχές, προοριζόμενες για την ανάπτυξη της δραστηριότητας αυτής. Τα κριτήρια αυτά πρέπει να ανάγονται τόσο στην ανάγκη αναπτύξεως της παραγωγικής αυτής δραστηριότητας, όσο και στην ανάγκη προστασίας του φυσικού, οικιστικού και πολιτιστικού περιβάλλοντος, ούτως ώστε η ανάπτυξη που επιδιώκεται με την εγκατάσταση της επιχειρηματικής μονάδος να παραμένει στο πλαίσιο της αρχής της αειφορίας. Μέχρις ότου δε εκπονηθούν και εγκριθούν τα χωροταξικά σχέδια, και εφόσον το ζήτημα του τόπου ασκήσεως της σχετικής δραστηριότητας δεν γίνεται με εγκεκριμένο ρυθμιστικό ή χωροταξικό ή πολεοδομικό σχέδιο ή με Ζ.Ο.Ε. ή με την πρόβλεψη βιομηχανικής ή βιοτεχνικής ζώνης, η εγκατάσταση βιομηχανιών επιτρέπεται, κατά την έννοια των ανωτέρω διατάξεων, σε περιοχές οργανωμένης ανάπτυξης παραγωγικών δραστηριοτήτων, (Π.Ο.Α.Π.Δ.) καθοριζόμενες κατά το άρθρο 24 του ν. 1650/1986, όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 10 παρ. 1 του ν. 2742/1999. Σε κάθε περίπτωση, δεν είναι νόμιμη η εγκατάσταση βιομηχανίας ή βιοτεχνίας σε περιοχή που δεν έχει αναγνωρισθεί με διοικητική πράξη ως κατάλληλη για την ανάπτυξη βιομηχανικής ή βιοτεχνικής δραστηριότητας» (Σ.τ.Ε. 2669/2007. Πρβλ. ΣτΕ 2319/2002).

IV

Στην εξεταζόμενη περίπτωση η επίμαχη μονάδα πρόκειται να εγκατασταθεί σε εκτός σχεδίου περιοχή του Δήμου και εκτός εγκεκριμένης Ζ.Ο.Ε. Επιπλέον, η περιοχή αυτή δεν περιλαμβάνεται σε βιομηχανική ή βιοτεχνική ζώνη, ούτε εντάσσεται σε περιοχή οργανωμένης ανάπτυξης παραγωγικών δραστηριοτήτων, ούτε, τέλος, έχει

αναγνωρισθεί με διοικητική πράξη ως κατάλληλη για την ανάπτυξη βιομηχανικής ή βιοτεχνικής δραστηριότητας. Επομένως, ελλείπει το στοιχείο της υπαγωγής της υπόψη εγκατάστασης σε ορισμένο υπερκείμενο χωροταξικό σχεδιασμό. Τυχόν δε έγκριση χωροθέτησής της δεν θα επαρκούσε εν προκειμένω για να καλύψει την έλλειψη αυτή, αφού δεν θα έβρισκε, όπως σημειώθηκε, έρεισμα σε αντίστοιχο χωροταξικό σχεδιασμό.

Πέραν τούτου, η υπόψη εγκατάσταση δεν εναρμονίζεται ούτε με το ισχύον στην περιοχή χωροταξικό πλαίσιο. Συγκεκριμένα, δεν συνάδει με τους ορισμούς και τις κατευθύνσεις που περιλαμβάνει το εγκεκριμένο Περιφερειακό Πλαίσιο Χωροταξικού Σχεδιασμού και Αειφόρου Ανάπτυξης Περιφέρειας Πελοποννήσου (Υ.Α. 25294/2003, ΦΕΚ τ. Β΄, 1485/10.10.2003), το οποίο εντάσσει την υπόψη περιοχή στις «Αγροτικές περιοχές με δυνατότητες τουριστικής ανάπτυξης» (άρθρο 3). Ακόμη, σύμφωνα με το εν λόγω χωροταξικό πλαίσιο οι περιοχές οργανωμένης ανάπτυξης παραγωγικών δραστηριοτήτων «πρέπει να αναζητηθούν κοντά στα οικιστικά κέντρα, εκτός της γεωργικής γης α΄ προτεραιότητας... σε μη δασική έκταση, πλησίον αλλά όχι σε επαφή με κύριους μεταφορικούς άξονες πρωτεύοντες και δευτερεύοντες...». Σημειώνεται ότι η έκταση όπου πρόκειται να λειτούργησει η υπόψη εγκατάσταση αποτελεί γη υψηλής παραγωγικότητας και εφάπτεται βασικού οδικού άξονα, ο οποίος εξυπηρετεί, μάλιστα, τη διέλευση μεγάλου όγκου κίνησης του σημαντικού τουριστικού ρεύματος στην ευρύτερη περιοχή.

Εξάλλου, η υπόψη εγκατάσταση δεν εναρμονίζεται ούτε με το υπό έγκριση ειδικό πλαίσιο χωροταξικού σχεδιασμού και αειφόρου ανάπτυξης για τη Βιομηχανία. Σύμφωνα με αυτό, «η πολιτική για τις χρήσεις γης και τη διάσπαρτη χωροθέτηση της βιομηχανίας» περιλαμβάνει τις εξής κατευθύνσεις: «α) Αποτροπή της παρόδιας ανάπτυξης μονάδων μεταποίησης στους μη κλειστούς αυτοκινητοδρόμους και το λοιπό βασικό οδικό δίκτυο των ισχυρών στοιχείων της χωρικής οργάνωσης της βιομηχανίας. β) Η χωροθέτηση νέων μονάδων με βάση τις γενικές διατάξεις της νομοθεσίας περί εκτός σχεδίου δόμησης είναι μη αποδεκτή στη Μ.Π.Α., όπου πρέπει να προβλεφθούν ειδικές κατάλληλες ζώνες». Ειδικά για τον Νομό Αργολίδας, το εν λόγω χωροταξικό πλαίσιο προβλέπει: **«Δεν είναι σκόπιμη η εξάπλωση μονάδων μεταποίησης προς τις περιοχές του Νομού με τουριστικούς και πολιτιστικούς πόρους, προς τα Ανατολικά και Νοτιοανατολικά»** (η υπογράμμιση είναι δική μας). Επίσης, προβλέπεται ότι «η χωροταξική καταλληλότητα

της θέσης για την οποία κινείται διαδικασία δημιουργίας οργανωμένου υποδοχέα πρέπει να προκύπτει από υπόδειξη χωροταξικού ή πολεοδομικού σχεδίου». Ως τέτοια σχέδια αναφέρονται ιδίως τα περιφερειακά πλαίσια χωροταξικού σχεδιασμού και αειφόρου ανάπτυξης, τα ρυθμιστικά σχέδια, τα Γ.Π.Σ., τα Σ.Χ.Ο.Ο.Α.Π. και οι Ζ.Ο.Ε.

Επισημαίνεται, τέλος, ότι η υπόψη εγκατάσταση δεν συνάδει ούτε με τις κατευθύνσεις και τους στόχους του υπό έγκριση ειδικού χωροταξικού πλαισίου για τον τουρισμό, κατά το οποίο δεν νοείται η λειτουργία παρόμοιων οχλουσών εγκαταστάσεων σε περιοχές με αυξημένο τουριστικό ενδιαφέρον, όπως είναι αυτή της περιοχής εγκατάστασης της επίμαχης σχεδιαζόμενης μονάδας. Σε μικρή δε απόσταση από αυτήν βρίσκονται ορισμένες από τις σημαντικότερες παραλίες της Ανατολικής Πελοποννήσου.

Ενόψει των ανωτέρω καθίσταται σαφές ότι τυχόν αδειοδότηση της επίμαχης μονάδας (πυρηνελαιουργείο) δεν θα είναι σύννομη, αφού η χωροθέτησή της δεν βασίζεται σε ορισμένο υπερκείμενο χωροταξικό σχεδιασμό, αντιθέτως δε αντίκειται ευθέως στο ισχύον (περιφερειακό και ειδικό) χωροταξικό πλαίσιο.

V

Όπως προκύπτει από τα στοιχεία του φακέλου της υπόθεσης και επιβεβαιώνεται από το προαναφερόμενο Πρακτικό .../2008 της Ν.Ε.ΧΩ.Π. Αργολίδας η έκταση όπου πρόκειται να εγκατασταθεί η επίμαχη μονάδα «είναι καλλιεργούμενη γεωργική γη, αρδευόμενη από το αρδευτικό δίκτυο Αναβάλου και επομένως πρόκειται για **γη υψηλής παραγωγικότητας**» (η υπογράμμιση είναι δική μας).

Ο ανωτέρω χαρακτήρας της εκτάσεως ως «γης υψηλής παραγωγικότητας» κωλύει, κατά την ορθότερη άποψη, την εγκατάσταση σε αυτή της επίμαχης μονάδας. Συγκεκριμένα, το άρθρο 56 παρ. 6 του ν. 2637/1998 προβλέπει ότι στις εκτάσεις αυτές: «Απαγορεύεται η άσκηση οποιασδήποτε άλλης δραστηριότητας, εκτός από τη γεωργική εκμετάλλευση. Κάθε επέμβαση στις εκτάσεις αυτές... αποτελεί εξαιρετικό μέτρο... και μόνο για λόγους που εξυπηρετούν το γεωργικό χαρακτήρα της αγροτικής

εκμετάλλευσης». Επισημαίνεται ότι η ανωτέρω διάταξη συνιστά εξειδίκευση των άρθρων 24 και 106 παρ. 1 Συντ., που κατοχυρώνουν, συνδυαζόμενες ερμηνευτικά, την αρχή της βιώσιμης ανάπτυξης (πρβλ. *Απ. Παπακωνσταντίνου*, Αειφορία και βιώσιμη ανάπτυξη ως συνταγματικές αρχές: Ερμηνευτικές, κανονιστικές και νομολογιακές πτυχές του περιβαλλοντικού Συντάγματος, *Περιβάλλον και Δίκαιο* 2007, σ. 536-543, του ιδίου, Δικαστικός ακτιβισμός και Σύνταγμα. Το παράδειγμα της περιβαλλοντικής νομολογίας του Συμβουλίου της Επικρατείας, *Περιβάλλον και Δίκαιο* 2006, σ. 222-240, του ιδίου, Η συνταγματική αρχή της βιώσιμης ανάπτυξης των νησιωτικών περιοχών, στο συλλογικό έργο: *Γ. Τσάλτας* (επιμ.), Αειφορία και Περιβάλλον. Ο νησιωτικός χώρος στον 21ο αιώνα, 2005, σ. 157-176, του ιδίου, Η αρχή της βιώσιμης ανάπτυξης, *Επιθεώρησις Διοικητικού Δικαίου και Δημοσίου Δικαίου* 2002, σ. 580-609).

Πράγματι, η γεωργική γη υψηλής παραγωγικότητας συνιστά, σύμφωνα με τη νομολογία του Συμβουλίου της Επικρατείας, προστατευόμενο κατά το άρθρο 24 του Συντάγματος περιβαλλοντικό αγαθό, ενώ η διασφάλισή της και, συνακόλουθα, η υποχρέωση των κρατικών οργάνων για τη λήψη πρόσφορων προληπτικών μέτρων για την προστασία της απορρέουν ευθέως από την προαναφερθείσα συνταγματική αρχή της βιώσιμης ανάπτυξης (πρβλ. Π.Ε. Σ.τ.Ε. 99/2004, 94/2004 και 247/2003. Τα εν λόγω Πρακτικά Επεξεργασίας σχολιάζονται από τον *Απ. Παπακωνσταντίνου* στο ηλεκτρονικό περιοδικό www.nomosphysis.org.gr, Νομολογία Σ.τ.Ε. 2004/II και 2003/II). Επομένως, κατά τον χωροταξικό σχεδιασμό πρέπει να διασφαλίζεται η γεωργική γη υψηλής παραγωγικότητας και να διαφυλάσσεται από ανταγωνιστικές χρήσεις γης, όπως είναι οι βιομηχανικές εγκαταστάσεις και η κατοικία. Σε κάθε περίπτωση, απόκλιση από την προστασία αυτή πρέπει να αιτιολογείται ειδικά και να αποβλέπει σε συγκεκριμένους λόγους δημοσίου συμφέροντος, οι οποίοι να καθιστούν δικαιολογημένη τη μεταβολή χρήσης της γεωργικής γης υψηλής παραγωγικότητας. Οι σχετικές σταθμίσεις πραγματοποιούνται πάντοτε στο πλαίσιο της αρχής της βιώσιμης ανάπτυξης.

Εξάλλου, όπως έχει δεχθεί το Συμβούλιο της Επικρατείας: «Φυσικό περιβάλλον, εμπύπτον στην προστασία του άρθρ. 24 παρ. 1 του Συντάγματος, αποτελούν όχι μόνον τα φυσικά οικοσυστήματα αλλά και τα τεχνητά, ιδίως δε η γεωργική γη, της οποίας η διατήρηση και ορθή διαχείριση είναι ουσιώδης όρος της βιωσίμου αναπτύξεως, ως αποτελούσα την αναντικατάστατη βάση του ανθρωπογενούς παραγωγικού

συστήματος. Ταύτα ισχύουν κατά μείζονα λόγο προκειμένου περί της γεωργικής γης υψηλής παραγωγικότητας, της οποίας η διατήρηση και προστασία επιβάλλεται κατ' αρχήν από την συνταγματικώς κατοχυρωμένη αρχή της βιωσίμου αναπτύξεως. Επομένως, κατά την υπό του Κράτους άσκηση της χωροταξικής πολιτικής και της οικιστικής αναπτύξεως, η οποία πρέπει να είναι σύμφωνη προς τους κανόνες που απορρέουν από την ανωτέρω συνταγματική αρχή απαιτείται να προστατεύεται και να διατηρείται η γεωργική γη υψηλής παραγωγικότητας, η διαφύλαξη της οποίας εξυπηρετεί και αναπτυξιακούς στόχους, αποκλειομένης, κατ' αρχήν, της οικιστικής εκμεταλλεύσεως αυτής» (Σ.τ.Ε. 3181-3184/2004, 3698/2000 7μ., Π.Ε. 213/1999, 633/2002 κ.ά.).

Στην εξεταζόμενη περίπτωση επιδιώκεται, όπως σημειώθηκε, η εγκατάσταση και λειτουργία της επίμαχης μονάδας σε έκταση που αποτελεί γη υψηλής παραγωγικότητας. Είναι σαφές ότι το εν λόγω έργο δεν μπορεί να δικαιολογήσει απόκλιση από τον κανόνα του άρθρου 56 του ν. 2637/1998, αφού κατ' ουσίαν δεν εξυπηρετείται ορισμένη μείζονα όψη του δημοσίου συμφέροντος. Εξάλλου, η επίμαχη μονάδα δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι εξυπηρετεί το γεωργικό χαρακτήρα της αγροτικής εκμετάλλευσης της ευρύτερης έκτασης, αφού σε αυτήν δεν υπάρχουν καλλιέργειες ελαιοδένδρων, αλλά κατά κύριο λόγο κηπευτικών. Επομένως, τυχόν εξαίρεση από τον ως άνω κανόνα αυξημένης προστασίας της γης υψηλής παραγωγικότητας θα προσέκρουε ευθέως στην αρχή της βιώσιμης ανάπτυξης (άρθρα 24 και 106 Συντ.) και στις διατάξεις του άρθρου 56 του ν. 2637/1998.

VI

Πέραν των ανωτέρω, τυχόν αδειοδότηση της επίμαχης εγκατάστασης θα προσέκρουε σε σειρά διατάξεων, ιδίως του ν. 1650/1986, που θεσπίζουν τους ειδικότερους όρους και τις προϋποθέσεις για την έγκριση των περιβαλλοντικών όρων παρόμοιων έργων. Συγκεκριμένα, όπως προκύπτει από σειρά στοιχείων, εντός της εκτάσεως όπου πρόκειται να εγκατασταθεί η επίμαχη μονάδα διέρχεται ο αρδευτικός αγωγός του Ανάβαλου, που αποτελεί ένα εξαιρετικά σύγχρονο αρδευτικό έργο. Το γεγονός αυτό, το οποίο δεν συνεκτιμά ούτε λαμβάνει υπόψη η τεχνική έκθεση για την

προκαταρκτική περιβαλλοντική εκτίμηση και αξιολόγηση του έργου, αποτελεί καθοριστικό στοιχείο για την απαγόρευση μιας τέτοιας εγκατάστασης.

Ακόμη, στην ανωτέρω τεχνική έκθεση δεν πραγματοποιείται ουσιαστική αναφορά στην αντιμετώπιση κινδύνων που δημιουργούνται για το περιβάλλον της ευρύτερης περιοχής, ιδιαίτερα όσον αφορά τη μόλυνση του υπόγειου υδροφόρου ορίζοντα, από τη διαχείριση των υγρών αποβλήτων που θα παράγονται από τη μονάδα. Η έκθεση περιορίζεται απλώς στην αναφορά ότι *«τα υγρά απόβλητα... δεν αποτελούν σημαντικό πρόβλημα για εργοστάσια του είδους αυτού»* (σελ. 47 της έκθεσης). Επιπλέον, η έκθεση δεν συνεκτιμά ούτε αντιμετωπίζει, ως όφειλε, τους σοβαρούς περιβαλλοντικούς κινδύνους που θα προκληθούν από τη λειτουργία της επίμαχης μονάδας, ιδιαίτερα σε ό,τι αφορά την προστασία αφενός της περιβάλλουσας την έκταση γεωργικής γης υψηλής παραγωγικότητας και, αφετέρου, των ακτών που βρίσκονται σε μικρή σχετικά απόσταση και αποτελούν ευαίσθητα οικολογικά συστήματα. Εξάλλου, ουδεμία αναφορά γίνεται για την προστασία της παρακείμενης και γειτνιάζουσας δασικής έκτασης, ενώ οι αναφορές στις εκπομπές αερίων και οσμών είναι εξαιρετικά ελλιπής, ενώ, συγχρόνως, δεν εξετάζονται εναλλακτικές λύσεις για την αντιμετώπιση των κινδύνων που θα προκληθούν από τη λειτουργία της επίμαχης εγκατάστασης.

Αξίζει, τέλος, να επισημανθεί ότι η εν λόγω τεχνική έκθεση δεν πληροί τις αναφερόμενες στον νόμο προϋποθέσεις, αφού έχει εκπονηθεί, όπως προκύπτει από το περιεχόμενό της, αποκλειστικά από δύο μηχανολόγους μηχανικούς, χωρίς να συμμετέχουν στην κατάρτισή της επιστήμονες ειδικοτήτων που απαιτούνται στη συγκεκριμένη περίπτωση, ως αναγκαίο στοιχείο της επιστημονικής εγκυρότητάς της (βλ. Σ.τ.Ε. 769/2005, 258/2004 Ολομ.). Δεν συμμετείχαν έτσι επιστήμονες των αναγκαίων εν προκειμένω ειδικοτήτων, όπως περιβαλλοντολόγος, μηχανικός περιβάλλοντος, γεωλόγος, χημικός μηχανικός κ.ά. Επομένως, η εν λόγω «Μελέτη» δεν θα μπορούσε, σε κάθε περίπτωση, να καλύψει τις απαιτήσεις του νόμου. Ήλλωστε, εμπεριέχει, όπως σημειώθηκε, ουσιώδεις ελλείψεις, που την καθιστούν μη νόμιμη. Τέλος, είναι σαφές ότι το ερωτηματολόγιο που συνοδεύει τη «Μελέτη» δεν επαρκεί σε καμία περίπτωση προκειμένου να την καταστήσει επαρκή, αφού οι μονολεκτικές απαντήσεις στο ερωτηματολόγιο αυτό δεν καλύπτουν τις απαιτήσεις του άρθρου 24 Συντ. και, ιδιαίτερα, της αρχής της πρόληψης.

VII

Ενόψει των ανωτέρω, στο ερώτημα που μας τέθηκε (υπό II) προσήκει η απάντηση ότι δεν είναι νόμιμη η εγκατάσταση και λειτουργία στην υπόψη έκταση βιομηχανικής μονάδας παραγωγής πυρηνέλαιου, αφού αυτή θα αντέκειτο στο Σύνταγμα και στη συναφή νομοθεσία. Συνακόλουθα, τυχόν πράξεις έγκρισης περιβαλλοντικών όρων και άδειες εγκατάστασης και λειτουργίας θα ήταν ακυρωτές.